

Voorleesvonnis coronaboetes 20 oktober 2020

Ik sluit het onderzoek in de op 16 oktober 2020 door mij behandelde zaken.

Sinds 28 september 2020 heeft inmiddels een aantal kantonzittingen bij verschillende rechtbanken plaatsgevonden waar uitsluitend verzetschriften tegen corona-boetes zijn behandeld. Inmiddels is een lijn in de jurisprudentie te ontdekken ten aanzien van veel gevoerde verweren. Ik zal eerst ingaan op de belangrijkste verweren die afgelopen vrijdag zijn gevoerd. Daarna zal ik ingaan op de individuele zaken.

Waarnemingen verbalisanten

In veel zaken is aangevoerd dat de waarneming door de verbalisanten niet juist was. Uitgangspunt is dat van de op ambtseed / ambtsbelofte opgemaakte processen-verbaal dient te kunnen worden uitgegaan, tenzij er zwaarwegende redenen worden aangevoerd dat de daarin opgenomen waarneming niet juist, onvolledig of onvoldoende concreet is. In de meeste gevallen is in het verzetschrift en ter zitting onvoldoende naar voren gebracht om te twijfelen aan de waarnemingen van de verbalisanten. In de zaken waarin wel voldoende naar voren is gebracht, zal ik dat benoemen.

Openbare samenkomst

Hoewel in slechts twee zaken die afgelopen vrijdag zijn behandeld wordt verweten dat is deelgenomen aan een openbare samenkomst, zie ik reden kort bij dat begrip stil te staan.

Op grond van artikel 2.1. van de Noodverordeningen van de veiligheidsregio's is het verboden om samenkomsten te laten plaatsvinden, te (laten) organiseren of te laten ontstaan, dan wel aan dergelijke samenkomsten deel te nemen. Welke samenkomsten worden bedoeld, is geregeld in artikel 1.2 van de Noodverordeningen.

De kantonrechter van de rechtbank Gelderland heeft in eerdere uitspraken de grammaticale uitleg door het OM van het begrip samenkomst niet gevolgd. De kantonrechter omschreef een samenkomst als een bijeenkomst in min of meer georganiseerd verband met een groep van enige omvang. Een ontmoeting van een groepje vrienden op straat valt hier niet onder, ook niet als deze ontmoeting van tevoren is afgesproken.

Ik neem die uitleg ook tot uitgangspunt en vind in aanvulling hierop in relatie tot de op 16 oktober 2020 behandelde zaken nog het volgende van belang. Indien de tenlastelegging spreekt van verboden *openbare* samenkomsten, is het openbare karakter ervan bepalend. Dat betekent dat in beginsel eenieder zonder aanzien des persoons in beginsel aan de samenkomst zou kunnen deelnemen, zij het dat dat verboden is. Dat kan zijn in de openbare ruimte dan wel voor publiek toegankelijke gebouwen, zoals horeca.

Anderhalve meter in de auto

Inmiddels is in meerdere zaken op de verschillende zittingen aangevoerd dat men niet wist dat de 1,5 meter norm ook gold in de auto. Zo ook op de zitting van 16 oktober. Dit verweer kan niet slagen. Zoals in eerdere zaken is overwogen is allereerst van belang dat eventuele onbekendheid met een strafbepaling niet tot straffeloosheid bij overtredingen kan leiden. Daarbij komt dat aan de 1,5 meter norm, zoals opgenomen in de

noodverordeningen, onder andere in de media zeer veel aandacht is besteed. Niet blijkt dat in de noodverordeningen, zoals deze golden ten tijde van de tenlastegelegde gedragingen, een uitzondering voor de 1,5 meter norm is gemaakt voor het rijden in auto's. En van elk individu mag op grond van een ieders eigen verantwoordelijkheid worden verwacht navraag te doen of uit zoeken als iets toch nog onduidelijk is.

Bovendien dient men zich toch ook zonder dat vanuit gezond verstand al snel te realiseren dat het voor het besmettingsrisico weinig verschil maakt of men wel of niet in een auto zit.

Waarschuwen.

In vrijwel elk verzetschrift wordt aangegeven dat voorafgaand aan de bekeuring niet eerst is gewaarschuwd, terwijl dat volgens de indiener van het verzetschrift wel had moeten. In lijn met eerdere uitspraken in het land stel ik vast dat geen sprake is van een waarschuwingsplicht voor de opsporingsambtenaar, ongeacht de publicaties in de verschillende media of internetsites zoals die van de politie rond dit thema en ongeacht de uitspraken van Minister Grapperhaus op 2 september 2020 over de drieslag 'aanspreken, waarschuwen en (dan pas) beboeten'. In het OM-beleid is een dergelijke plicht evenmin opgenomen. Hoewel ten opzichte van eerdere zittingen over dit onderwerp nieuw is dat de Minister in het debat van 8 oktober 2020 ter nadere toelichting op zijn opmerkingen van 2 september 2020 citeerde uit een Handreiking handhavingsstrategie Covid 19 van het Veiligheidsberaad, en in een van de zaken van 16 oktober 2020 een handhavingskader van de politie van 6 april 2020 in het dossier is gevoegd (waarin wordt beschreven dat gefaseerd wordt gehandhaafd door eerst aan te spreken en pas te beboeten wanneer de overtreding niet wordt beëindigd), brengt die informatie mij niet tot een ander inzicht ten opzichte van eerdere uitspraken. Het gaat naar mijn oordeel om interne niet (behoorlijk) gepubliceerde werkwijzen of werkinstructies, waaraan niet kan worden ontleend dat zonder waarschuwing de bevoegdheid tot bekeuren ontbreekt, of het OM niet zou mogen vervolgen. Het OM wordt door deze handhavingskaders niet gebonden.

Uitgangspunt blijft dus de discretionaire bevoegdheid van de opsporingsambtenaar bij de beoordeling op welke wijze een overtreding dient te worden beëindigd. Hij kan eerst waarschuwen, maar hoeft dat niet. Wat wel is opgevallen, is dat in geen van de 20 door mij behandelde zaken een waarschuwing aan de bekeuringen is voorafgegaan. Van een vaste werkwijze zoals de Minister die noemde, is in de zaken van 16 oktober 2020 in elk geval niet gebleken. De processen-verbaal van overtreding zijn over het algemeen zeer kort en geven geen inzicht in de door de opsporingsambtenaar gemaakte afweging bij zijn beslissing tot handhaving.

Willekeur / rechtsgelijkheid

Net als op de eerdere zittingen in het land is ook op 16 oktober 2020 veelvuldig betoogd dat in andere gevallen wel eerst is gewaarschuwd of zelfs helemaal niet is beboet.

Er zijn diverse voorbeelden besproken, van een wethouder in Grave die te veel mensen te gast had bij een barbecue, tot de Koning en de Koningin die tijdens een vakantie te dicht bij een restauranteigenaar stonden en van fuck-coronafeestjes tot de bruiloft van

Minister Grapperhaus. In een aantal zaken is gewezen op de drukke winkelstraten en parken.

In de zaken die op 16 oktober zijn behandeld ging het steeds over de – aan de hand van feitelijkheden te beantwoorden – vraag of sprake was van een verboden openbare samenkomst of dat de anderhalve meter regel was geschonden. Omdat de door mij behandelde zaken niet exact dezelfde situatie als in die in de aangehaalde voorbeelden opleveren, kunnen de in dat verband gevoerde verweren niet slagen. Aanvullend daarover nog het volgende: het voorbeeld van de Koning en Koningin deed zich voor in Griekenland en Minister Grapperhaus heeft alsnog een boete gehad. Bij de fuck-coronafeesten of illegale feesten – die al helemaal niet te vergelijken zijn met de zaken die op 16 oktober 2020 zijn behandeld – heeft de politie zwaarder wegende afwegingen in het kader van de openbare orde en veiligheid moeten maken, terwijl ook bekend is dat organisatoren vaak wel een boete hebben gekregen.

Zoals de officier van justitie ter zitting nog heeft aangegeven, is het bijvoorbeeld ook nog geen uitgemaakte zaak dat naar aanleiding van het voorval bij restaurant Luden op het Plein in Den Haag vorige week geen boetes worden uitgeschreven. Naar aanleiding van dat voorval vindt kennelijk nog onderzoek plaats. En ook in het afgelopen weekend is een illegaal feest in Zutphen nog beëindigd en hebben alle bezoekers een boete gekregen. Kortom: ook hier geldt weer, het staat ter beoordeling van de opsporingsambtenaar op welke wijze hij optreedt tegen de geconstateerde overtreding.

Een variant: Niet iedereen in een auto of op een bankje krijgt een boete

In een tweetal zaken is ook een ander beroep op het gelijkheidsbeginsel gedaan. In een zaak zaten 3 mensen in een auto en in een andere zaak zaten 3 mensen op een bankje. Er werd geen veilige afstand gehouden tot elkaar, maar volgens de verzetschriften en stellingen ter zitting is niet iedereen in die auto of op dat bankje beboet. Die stellingen zijn door de officier niet bestreden. Ter zitting is aan de orde gekomen dat dat heel onrechtvaardig of willekeurig voelde, maar zoals de officier van justitie terecht heeft gesteld, doet dat op zich niet af aan de individuele strafbaarheid van de indieners van de verzetschriften. Deze zaken zijn anders dan een zaak die op 5 oktober 2020 op zitting is behandeld, waar vier inzittenden zijn bekeurd en één zaak is geseponeerd. De kantonrechter heeft toen het OM niet-ontvankelijk verklaard in de zaken van de overige inzittenden. Voor niet-ontvankelijkverklaring van het OM zie ik geen ruimte, reeds omdat in de aangehaalde zaak een concrete beslissing van het OM tot sepot ligt. In de zaken van 16 oktober 2020 is een dergelijke beslissing niet aanwezig, maar heeft de opsporingsambtenaar niet alle inzittenden / personen op het bankje beboet. Daar zou op zich een goede reden voor kunnen bestaan, maar die is onbekend gebleven. Omdat de processen-verbaal geen enkel inzicht geven in de reden waarom niet alle personen in de auto of op het bankje een boete kregen, en dat kennelijk ook niet ter plekke is uitgelegd, kom ik in deze twee zaken tot een schuldigverklaring zonder strafoplegging, omdat onbegrijpelijk is voor de betrokkenen dat zij wel en die andere personen geen bekeuring hebben gekregen, terwijl ogenschijnlijk sprake is van exact dezelfde situatie.

Strafrechtelijk optreden in plaats van bestuursrechtelijk optreden

In een aantal zaken is aangevoerd dat de Minister op een persconferentie van 23 maart 2020 had aangekondigd dat uitsluitend bestuursrechtelijk zou worden opgetreden, zodat

volgens de indieners van de verzetschriften strafrechtelijk optreden onjuist en disproportioneel zou zijn. Daargelaten de vraag of de Minister dergelijke uitlatingen heeft gedaan en in welke context die moeten worden geplaatst, acht ik de politie en het OM niet aan die uitlatingen gebonden. Uit de diverse noodverordeningen inclusief toelichting en de beleidskaders van het OM leid ik in af dat bestuurlijke handhaving in bepaalde gevallen – zoals betreffende bedrijven of ingeval van publieke bijeenkomsten zoals evenementen – meer maatwerk biedt dan strafrechtelijke handhaving, maar dat in andere gevallen – met name in individuele gevallen of als bestuurlijke handhaving geen effect heeft – strafrechtelijke handhaving juist de voorkeur heeft. In de zaken van 16 oktober 2020 die alle een individueel karakter hadden, is volkomen duidelijk dat bestuursrechtelijk optreden geen enkel nut zou hebben gehad ter beëindiging van de overtreding, zodat alleen strafrechtelijk optreden opportuun was. Bovendien hoort ook deze afweging naar mijn oordeel tot de inschatting van de desbetreffende handhavers binnen de publieke ruimte.

Tot slot, de hoogte van de boete en de gevolgen voor het strafblad / VOG

In vrijwel alle zaken van 16 oktober 2020 was sprake van een blanco strafblad en wordt geklaagd over de hoogte van de standaardboete van € 390,- met als gevolg een aantekening op het strafblad en het daardoor niet krijgen van een VOG.

Dinsdag 13 oktober 2020 stemde de Tweede Kamer in met de nieuwe Tijdelijke wet maatregelen Covid-19 (Coronawet). De Eerste Kamer moet zich nog over de Coronawet buigen. Een van de aangenomen amendementen voor de Coronawet stelt het boetemaximum voor het overtreden van de afstandsregels vast op € 95,-. De kantonrechters van de rechtbanken Gelderland en Oost-Brabant verlaagden onlangs, vooruitlopend op de vaststelling van de Coronawet, in een aantal verzetzaken het boetebedrag voor anderhalvemeterzaken al naar € 95,-. Vanwege deze omstandigheden heeft het OM besloten het standaardboetebedrag voor het niet respecteren van de afstandsregels met ingang van woensdag 14 oktober op € 95,- vast te stellen.

Op de zitting van vrijdag 16 oktober 2020 heeft de officier van justitie in alle zaken - op één na – gevorderd de bij strafbeschikking opgelegde boetes te verlagen van € 390,- naar € 95,-.

Hoewel in de Coronawet ook wordt geregeld dat een overtreding geen aantekening op het strafblad tot gevolg heeft, betekent verlaging van de boete naar € 95,- in de op 16 oktober 2020 behandelde zaken automatisch dat de overtreding van de Noodverordening niet op het strafblad komt en dus geen gevolgen heeft voor de VOG.

Al deze aspecten heb ik betrokken bij de vraag of de tenlastegelegde feiten konden worden bewezen, of sprake was van strafbaarheid van de verdachten en bij de bepaling van de hoogte van de boete. Gezien de vorderingen tot verlaging van de opgelegde boetes tot een bedrag van € 95,- heb ik ingeval van bewezenverklaring in de aangedragen argumenten geen redenen gevonden om tot verdere matiging te komen.

Het voorgaande vertaalt zich als volgt naar de individuele zaken.

De zaken van verdachte 1 en verdachte 2 zal ik tegelijkertijd bespreken omdat die de zelfde casus en argumenten betreffen.

Ik acht in beide zaken wettig en overtuigend bewezen dat zij beiden op 23 april 2020 de toen geldende Noodverordening hebben overtreden doordat zij zich niet aan de anderhalve meter regel hebben gehouden. Uit het proces-verbaal van de twee agenten volgt dat drie personen, waaronder verdachten, schouder aan schouder in een raamkozijn een biertje dronken. In de verzetschriften wordt aangegeven dat verdachten wel bij elkaar zijn geweest maar dat zij steeds op veilige afstand van elkaar hebben gestaan. Uit de verklaringen ter zitting volgt dat zij gezamenlijk bij hun overbuurman - die net een take away horeca-gelegenheid had geopend – een biertje dronken en daarbij gezamenlijk één bakje eten deelden. Hoewel zij beiden ter zitting hebben verklaard steeds de anderhalve meter te hebben bewaakt en de waarneming van de verbalisanten volgens hen misschien een kwestie van perspectief is geweest, hebben verdachten allebei uiteindelijk ter zitting erkend dat het toch kan zijn geweest dat het niet steeds is gelukt om voldoende afstand te houden. Bij deze stand van zaken is er geen reden te twijfelen aan het door twee agenten op ambtseed/belofte opgemaakt proces-verbaal waarin een zeer concrete beschrijving van hun waarnemingen is opgenomen. Dat verdachten samen uit één bakje aten, veronderstelt ook dat zij dicht bij elkaar stonden dan de anderhalve meter toestaat. Daarmee hebben zij de Noodverordening overtreden en dus een strafbaar feit gepleegd. Zij zijn beiden in die zin dan ook strafbaar, gegeven de uitgangspunten die ik net noemde. In beide zaken verlaag ik de boetes tot een bedrag van € 95,-. De opgelegde strafbeschikkingen worden vernietigd.

De zaak van verdachte 3 is bij verstek behandeld

Er is geen reden te twijfelen aan het proces-verbaal van de verbalisanten dat zij een auto met vier inzittenden zagen rijden bij tankstation Overbroek. Zij hebben die auto laten stoppen, zijn direct uitgestapt en naar de auto met 4 inzittenden gelopen. Volgens de agenten hebben de inzittenden verklaard dat zij zich verveelden en sigaretten moesten halen. De door verdachte 3 pas in het verzetschrift gegeven andersluidende toelichting vind ik niet aannemelijk. Daarmee is wettig en overtuigend bewezen dat verdachte 3 dus artikel 2.2. van de Noodverordening heeft overtreden en dus een strafbaar feit heeft gepleegd. Hij is ook strafbaar gegeven voornoemde algemene uitgangspunten. De opgelegde boete wordt verlaagd tot € 95,-. De strafbeschikking wordt vernietigd.

De zaak van de heer verdachte 4 is bij verstek behandeld (betreft dezelfde casus als verdachte 3)

Er is geen reden te twijfelen aan het proces-verbaal van de verbalisanten dat zij een auto met vier inzittenden zagen rijden bij tankstation Overbroek. Zij hebben die auto laten stoppen, zijn direct uitgestapt en naar de auto met 4 inzittenden gelopen. Volgens de agenten hebben de inzittenden verklaard dat zij zich verveelden en sigaretten moesten halen. De door verdachte 4 pas in het verzetschrift gegeven andersluidende toelichting vind ik niet aannemelijk. Daarmee is wettig en overtuigend bewezen dat verdachte 4 dus artikel 2.2. van de Noodverordening heeft overtreden en dus een strafbaar feit heeft gepleegd. Hij is ook strafbaar gegeven voornoemde algemene uitgangspunten. De opgelegde boete wordt verlaagd tot € 95,-. De strafbeschikking wordt vernietigd.

De zaak van verdachte 5

Verdachte erkent dat hij met zijn zwager en zus samen in een auto reed, zoals de agenten ook verbaliseerden. Daarmee heeft hij de anderhalve meter regel geschonden en is wettig en overtuigend bewezen dat hij artikel 2.2. van de Noodverordening heeft overtreden. Nu verdachte onbestreden heeft gesteld dat zijn zwager en hij wel zijn beboet, maar zijn zus niet, terwijl de reden daarvoor niet is gebleken, volgt in deze zaak met toepassing van artikel 9a Sr schuldigverklaring zonder strafoplegging. De strafbeschikking wordt vernietigd.

De zaak van verdachte 6

Op basis van het proces-verbaal van overtreding en de bijgeleverde foto is wettig en overtuigend bewezen dat verdachte met drie personen op een bankje zat en daarmee de anderhalve meter regel en dus artikel 2.2. van de Noodverordening heeft overtreden. Uit zijn verklaringen volgt dat hij bekend was met de anderhalve meter regel die overigens niet alleen in Den Bosch maar in heel Nederland, dus ook in Nijmegen gold. Gelet op voornoemde uitgangspunten is hij ook strafbaar. De opgelegde boete wordt verlaagd tot € 95,-. De strafbeschikking wordt vernietigd.

De zaak van verdachte 7

Op basis van het proces-verbaal van overtreding wordt geconcludeerd dat verdachte de anderhalve maatregel heeft overtreden omdat hij met drie anderen in zijn auto reed en zij dus geen anderhalve meter afstand van elkaar konden houden, hetgeen verdachte in zijn verzetschrift erkent. Daarmee is overtreding van artikel 2.2. van de Noodverordening wettig en overtuigend bewezen. Verdachte is ook strafbaar gelet op voornoemde uitgangspunten. De opgelegde boete wordt verlaagd tot € 95,-. De strafbeschikking wordt vernietigd.

De zaak van verdachte 8

Er bestaat op basis van de enkele ontkenning in het verzetschrift geen reden te twijfelen aan de waarneming van de verbalisant dat verdachte in een groep van 5 personen stond, waarbij hij onvoldoende afstand hield ten opzichte van de anderen in die groep. Overtreding van artikel 2.2 van de Noodverordening is daarmee wettig en overtuigend bewezen, waarbij op grond van voornoemde uitgangspunten geldt dat hij ook strafbaar is. De opgelegde boete wordt verlaagd tot € 95,-. De strafbeschikking wordt vernietigd.

De zaak van verdachte 9

Verdachte wordt op basis van exact hetzelfde geformuleerde proces-verbaal van dezelfde verbalisant precies hetzelfde verweten als in de zaak hiervoor. Anders dan in de vorige zaak heeft verdachte in zijn verzetschrift en ter zitting echter gemotiveerd betwist dat hij deel uitmaakte van de door de verbalisant beschreven groep, die stond en te weinig afstand hield. Verdachte heeft toegelicht dat hij op het uiteinde van een bankje zat op anderhalve meter van een andere persoon die op het andere uiteinde zat. Daar tegenover stond ook een bankje waar ook twee mensen op voldoende afstand zaten. Verdachte stelt daarbij dat hij niet in gesprek was met deze personen, omdat hij hen ook

niet kende. Volgens verdachte kwamen er twee of drie boa's die meteen bekeurden wegens verboden samenscholing. Hierdoor ontstond consternatie onder de aanwezigen, waardoor iedereen opstond en er een persoon vandoor wilde gaan maar door een boa werd achterhaald. Gelet op het meer dan beknopte proces-verbaal van overtreding, is de waarneming van deze ene verbalisant niet in een context te plaatsen en kan in onvoldoende mate worden vastgesteld of de door verdachte gegeven toelichting en de waarneming van de verbalisant al dan niet in elkaar te passen zijn. Derhalve is niet boven elke gerede twijfel verheven dat verdachte het tenlastegelegde feit heeft begaan, zodat er weliswaar wettig maar zonder nadere toelichting geen overtuigend bewijs is geleverd. Verdachte wordt daarom vrijgesproken. De strafbeschikking wordt vernietigd.

De zaak van verdachte 10, van wie de moeder gemachtigd is.

Er bestaat geen reden te twijfelen aan de waarnemingen van de verbalisanten dat Verdachte in een groep van vier binnen anderhalve meter aan een picknicktafel zat. Een vijfde persoon stond bij de tafel. De agenten hebben Verdachte en een vriend van hem de armen laten kruisen waardoor de agenten duidelijk werd dat deze personen te dicht bij elkaar zaten. Daarmee is overtreding van artikel 2.2. van de Noodverordening wettig en overtuigend bewezen. Dat een van de vijf personen, degene die stond, geen boete kreeg doet niet af aan de individuele strafbaarheid van verdachte, waarbij wordt opgemerkt dat onbekend is gebleven wat de reden is dat die persoon geen boete kreeg. De situatie was in elk geval niet zonder meer vergelijkbaar omdat die persoon stond en de anderen zaten. De opgelegde boete wordt verlaagd tot € 95,-. De strafbeschikking wordt vernietigd.

De zaak van verdachte 11

Er is geen reden te twijfelen aan de waarnemingen van de verbalisanten. Verdachte zat als rijder in een auto bij de Mac Donalds, waar hij ook werkte. Door te claxonneren heeft de bestuurder van die auto de aandacht getrokken van twee jongens op een fiets tevens, collega's van verdachte. Nadat zij bij de auto kwamen, ontstond een groep van 4 personen, die elkaar kenden. Nadat de twee jongens op de fiets aan verdachte en de bestuurder een "boks" gaven en met hun hoofden binnen de auto kwamen, hetgeen verdachte en de bestuurder niet voorkwamen, is de anderhalve meter regel geschonden. Verdachte kon omdat hij in de auto zat misschien niet direct zelf afstand houden, maar had tegen zijn vriend / collega moeten zeggen veilige afstand te houden. Verdachte heeft deze situatie ook niet zelf beëindigd. Aan deze situatie is alleen door ingrijpen door de politie een einde gekomen.

Dat verdachte niet het opzet had op de overtreding, is vervolgens niet vereist. Daarmee is overtreding van artikel 2.2. van de Noodverordening wettig en overtuigend bewezen. Verdachte is ook strafbaar gelet op voornoemde uitgangspunten. De opgelegde boete wordt verlaagd tot € 95,-. De strafbeschikking wordt vernietigd.

De zaak van verdachte 12

Volgens de tenlastelegging was primair sprake van een verboden openbare samenkomst a.b.i. 2.1. van de Noodverordeningen. Na wijziging is subsidiair ten laste gelegd dat verdachte zich niet aan de anderhalve meter regel heeft gehouden. De officier van

justitie acht echter het primaire feit bewezen en houdt vast aan de bij strafbeschikking opgelegde boete van € 390,-.

Voorop staat dat verbalisanten naar Shishalounge zijn gegaan vanwege een melding die deed vermoeden dat deze gelegenheid in strijd met artikel 2.3 van de Noodverordening niet was gesloten. Daar heeft later ook overleg tussen de verbalisanten en de gemeente over plaatsgevonden. De verbalisanten beschrijven bij aankomst dat zij op het terras twee groepjes van twee personen zien die een waterpijp rookten en tussen de twee groepjes zat circa drie meter. Eén groepje bestond uit een jongen en een meisje, te weten verdachte.

De officier van justitie betoogt dat sprake was van een samenkomst a.b.i. artikel 2.1 van de Noodverordening. Zij legt een samenkomst uit als samengevat een bijeenkomst van mensen die daar een afspraak voor hebben gemaakt. Dat was hier volgens haar het geval, omdat een afspraak was gemaakt om te komen schoonmaken. Zij gaat daarbij uit van de verklaringen van verdachte dat zij en twee anderen met de uitbater van Divan een afspraak hadden gemaakt om schoon te maken in de Shishalounge, en dat zij op het terras werden aangetroffen tijdens een gezamenlijk pauze, terwijl zij – ieder een eigen – waterpijp rookten.

Op grond van het proces-verbaal van overtreding acht ik echter niet aannemelijk dat verdachte zich op het terras van Shishalounge bevond omdat zij pauze had tijdens – afgesproken – schoonmaakwerkzaamheden. De agenten omschrijven immers dat in de Shishalounge helemaal geen schoonmaakactiviteiten werden waargenomen en zij relateren in het proces-verbaal dat de uitbater de overige drie aanwezigen instrueerde te zeggen dat zij pauze hadden, hetgeen doet vermoeden dat hij mogelijk de verklaringen op elkaar wilde laten aansluiten omdat hij wellicht tegen de regels in zijn Shishalounge voor hen had opengesteld. Gegeven de aan het begin door mij genoemde uitleg aan het begrip samenkomst, valt de door de verbalisanten beschreven situatie daar niet onder. Dat maakt reeds dat geen sprake was van een verboden openbare samenkomst. Dit wordt overigens niet anders indien de aanwezigen wel hadden afgesproken om te helpen met schoonmaken, omdat een dergelijke afspraak een openbaar karakter ontbeert. Immers in beginsel kan niet iedereen aan de in dat verband beoogde (schoonmaak)activiteiten deelnemen, maar uitsluitend diegenen die daartoe worden gevraagd door de uitbater. Daarbij neem ik in aanmerking dat Shishalounge in beginsel gesloten behoorde te zijn en dus niet voor het publiek toegankelijk. Verdachte wordt dus vrijgesproken van het primair ten laste gelegde.

Voor wat betreft het na wijziging subsidiair ten laste gelegde geldt het volgende. De verbalisanten zien twee groepjes van twee personen die een Shisha-pijp roken. Volgens verdachte had een ieder zijn eigen waterpijp en hielden zij voldoende afstand. Tussen de twee groepjes zit volgens de verbalisanten ongeveer drie meter. Daarmee maakte verdachte in feite geen deel uit van een groep van drie of meer personen, zodat geen sprake is van overtreding van artikel 2.2 van de Noodverordening. Maar ook indien van een groeps grootte van 3 of meer personen zou kunnen worden uitgegaan, is overtreding van de anderhalve meter maatregel niet bewezen, omdat de verbalisant met zijn enkele waarneming 'ik zag ook dat de jongen en het meisje (verdachte) niet de anderhalve meter hanteerden' onvoldoende concreet beschrijft waar deze waarneming op berust.

Verdachte wordt daarom ook vrijgesproken van het subsidiair ten laste gelegde feit. De strafbeschikking wordt vernietigd.

De zaak van verdachte 13

Ook verdachte wordt vrijgesproken. Zoals de officier van justitie terecht heeft geconcludeerd is gelet op toelichting door verdachte in zijn verzetschrift en ter zitting van een verboden openbare samenkomst tussen hem en zijn vrienden op de Waalkade geen sprake, zodat hij wordt vrijgesproken van het primair ten laste gelegde. Nu de enkele waarneming van de verbalisant dat verdachte onvoldoende afstand hield te opzichte van zijn vrienden niet voldoende concreet is uitgewerkt in het proces-verbaal, kan ook overtreding van het subsidiair ten laste gelegde niet wettig en overtuigend worden bewezen. De strafbeschikking wordt vernietigd.

De zaak van verdachte 14

Nu verdachte erkent dat zij met twee andere personen binnen de anderhalve meter op een gemeentebankje zat, zoals is het proces-verbaal van overtreding is gerelateerd, is overtreding van artikel 2.1. van de Noodverordening wettig en overtuigend bewezen. Nu verdachte onbestreden heeft gesteld dat alleen zij en de andere twee personen op het bankje geen bekeuring hebben gekregen, terwijl de reden daarvoor niet is gebleken, volgt in deze zaak met toepassing van artikel 9a Sr schuldigverklaring zonder strafoplegging. De strafbeschikking wordt vernietigd.

Verdachte 15

Gelet op het proces-verbaal van overtreding en de verklaring van verdachte in zijn verzetschrift en ter zitting heeft hij met meer dan twee personen in een auto gezeten. Daarmee is wettig en overtuigend te bewijzen dat hij artikel 2.2 van de Noodverordening heeft overtreden. Hij wist van de anderhalve meter regel en van hem mocht worden verwacht dat hij zou hebben uitgezocht of die ook voor in de auto gold. Gelet op voornoemde uitgangspunt is hij dan ook strafbaar. De opgelegde boete wordt verlaagd tot € 95,-. De strafbeschikking wordt vernietigd.

De zaak van verdachte 16 is bij verstek behandeld

Op grond van het proces-verbaal van overtreding is wettig en overtuigend bewezen dat verdachte artikel 2.2. van de Noodverordening heeft overtreden en hij is ook strafbaar gelet op voornoemde uitgangspunten. Aan hem wordt een boete van € 95,- opgelegd.

De zaak van verdachte 17 is bij verstek behandeld.

Op grond van het proces-verbaal van overtreding is wettig en overtuigend bewezen dat verdachte artikel 2.2. van de Noodverordening heeft overtreden en zij is ook strafbaar gelet op voornoemde uitgangspunten. Aan haar wordt een boete van € 95,- opgelegd.

De zaak van verdachte 18 is bij verstek behandeld

Op grond van het proces-verbaal van overtreding is wettig en overtuigend bewezen dat verdachte artikel 2.2. van de Noodverordening heeft overtreden en hij is strafbaar gelet op voornoemde uitgangspunten. Van hem had mogen worden verwacht dat hij de in

Nederland geldende coronamaatregelen kende, ook al woont hij zelf in Duitsland. Ook hij krijgt een boete van € 95,-.

Indien en voor zover hoger beroep open staat, geldt het verlofstelsel.